

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416200208
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416200208.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcov: 1/ A. K., W.. H., R.. XX.XX.XXXX, D. A. J., U. XXX, 2/ K. K., R.. XX.XX.XXXX, I. T. N. A. J., U. XXX, D. C. A. J., Š.P. XXXX/ X, 3/ O. K., R.. XX.XX.XXXX, D. A. J., U. XXX, 4/ A. K., R.. XX.XX.XXXX, D. A. J., U. XXX, žalobcovia 1/ až 4/ zastúpení Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Trnave, Hlavná 31, IČO: 36865281, žalobkyňa 1/ zastúpená JUDr. Ivicou Firstovou, advokátkou so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1729, proti žalovaným: 1/ E. X., W.. K., R.. XX.XX.XXXX, D. A. J., U. XXXX/XX, 2/ S. K., R.. XX.XX.XXXX, I. T. N. A. J., U. XXXX/XX, D. C. X. XX/X, v konaní o zdržanie sa konania, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaným 1/ a 2/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou z 19.01.2016 podanou na tunajší súd 27.01.2016 obsahujúcou aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa žalobcovia 1/ až 4/ prostredníctvom ich splnomocneného zástupcu vo veci samej domáhali uloženia povinnosti žalovaným zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by žalobcom a osobám, ktorých právo je odvodené od práva žalobcov, akýmkoľvek spôsobom znemožnili vstup na pozemok nachádzajúci sa v katastrálnom území K. D., obec A. J. zapísaný na LV č. XXXX, evidovaný v katastri nehnuteľností ako parcela registra „C“ parcelné č. 214/28 - orná pôda o výmere 175 m² (ďalej len „panujúci pozemok“), a to cez pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území K. D., obec A. J., zapísané na LV č. XXXX, evidované v katastri nehnuteľností ako parcela registra „C“, parcelné č. 214/12 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 395 m², parcela registra „C“ parcelné č. 214/18 - záhrady o výmere 389 m² (ďalej len „zaťažené pozemky“), v rozsahu vecného bremena určeného v článku II Zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 16.06.1998, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 25.06.1998 pod č. V 757/98 (ďalej len „zmluva o VB“), a to v rozsahu vymedzenom geometrickým plánom č. 17810442-113/98 na priznanie práva k prechodu a prejazdu, ktorý bol vyhotovený dňa 03.06.1998 (ďalej len „GP“), počnúc právoplatnosťou rozsudku, ako aj náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnili tým, že sú spoluvlastníkmi panujúceho pozemku, žalobca 1/ v podiele 1/2, žalobcovia 2/ až 4/ v podiele po 1/6. Žalovaní sú spoluvlastníci zaťažených pozemkov, pričom spoluvlastnícky podiel žalovanej 1/ predstavuje 2/3 a žalovaného 2/ 1/3. Dňa 16.06.1998 uzavreli O. K. I., K. K., W.. I. O. E. J.Á., ako predchádzajúci spoluvlastníci zaťažených pozemkov, resp. ako právni predchodcovia žalovaných zmluvu o VB s manželmi O. K. O. A. K., W.. H. (žalobkyňa 1/) ako bezpodielovými spoluvlastníkmi panujúceho pozemku. S odkazom na čl. II zmluvy o VB sa malo zriadiť vecné bremeno zaťažujúce vlastníkov zaťažených pozemkov v prospech vlastníkov panujúceho pozemku tým, že „vlastníci zaťažených pozemkov boli povinní strpieť, aby vlastníci panujúceho pozemku mohli

prechádzať cez zaťažené pozemky peši aj autom v nevyhnutnej miere za účelom vstupu na panujúci pozemok. S týmto cieľom spoluvlastníci zaťažených pozemkov umožnia spoluvlastníkom panujúceho pozemku v nevyhnutnej miere v rozsahu vyznačenom na geometrickom pláne prechodu cez zaťažené pozemky“. K povoleniu vkladu vecného bremena na základe zmluvy o VB prišlo dňa 25.06.1998 pod č. V 757/98, ktorým dňom nadobudlo právoplatnosť. Rozsah vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez zaťažené pozemky v prospech vlastníkov panujúceho pozemku bol vymedzený GP na priznanie práva k prechodu a prejazdu, vyhotoveným 03.06.1998. Aj napriek uvedeným skutočnostiam žalovaní ako spoluvlastníci zaťažených pozemkov neumožňujú žalobcom ako spoluvlastníkom panujúceho pozemku vykonávať oprávnenia vychádzajúce zo zriadeného vecného bremena, t. j. neumožňujú žalobcom vykonávať ich právo prechodu a prejazdu cez zaťažené pozemky, tomuto právu bránia, čím zjavne a neoprávnene zasahujú do práv žalobcov o. i. aj tým, že neumožňujú výkon práva zodpovedajúcemu oprávneniu z vecného bremena tým osobám, ktoré majú toto právo odvodené od spoluvlastníkov panujúceho pozemku, najmä osobám blízkym žalobcom, ako ani osobám, ktoré na základe súhlasu žalobcov dočasne (krátkodobo) vstupujú na panujúci pozemok. Žalobcovia sa pokúsili spornú vec vyriešiť aj mimosúdne, avšak bez úspechu. Poukázali na návrh žalobkyne 1/ z 09.02.2015 a z 20.07.2015 na odkúpenie časti zaťažených nehnuteľností zodpovedajúcich prístupovej ceste k stavbe nachádzajúcej sa na panujúcom pozemku, s ktorým žalovaní nesúhlasili. S odkazom bránenie výkonu práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu bola žalobkyňa 1/ nútená písomne upozorniť žalovaných na porušovanie ich povinností. Nakoľko aj napriek snahe žalobcov o usporiadanie danej spornej veci mimosúdnu cestou žalovaní nepristúpili k plneniu povinnosti umožniť žalobcom a osobám, ktorých právo je od práva žalobcov odvodené, právo prechodu a prejazdu cez zaťažené pozemky, sú žalobcovia nútení uplatniť si svoje právo súdnou cestou. Pri právnom odôvodnení žalobou uplatneného nároku poukázali na ust. § 151n ods. 1, 2, § 151o ods. 2, § 4, § 126 ods. 1, § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/29/2009 z 30.06.2010, sp. zn. 1Cdo 40/2008 a R14/1988. V predmetnej veci na základe zmluvy o VB vzniklo a v súčasnosti trvá vecné bremeno práva prechodu a prejazdu cez zaťažené pozemky v súčasnosti v spoluvlastníctve žalovaných v prospech panujúceho pozemku v spoluvlastníctve žalobcov. S odkazom na ustanovenie § 151n ods. 2 OZ oprávnenie a povinnosť z vecného bremena prešlo z právnych predchodcov účastníkov konania na účastníkov konania. Žalovaní majú povinnosť umožňovať žalobcom výkon ich oprávnenia plynúceho zo zriadeného vecného bremena a súčasne sú žalovaní povinní strieť vo vymedzenom rozsahu užívanie svojich pozemkov.

Nakoľko na pojednávanie 18.04.2016 sa napriek riadne vykázanému doručeniu nedostavil spoločný zástupca všetkých žalobcov bez akéhokoľvek ospravedlnenia, súd s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. konal a na základe vykonaného dokazovania rozhodol v jeho neprítomnosti.

Zástupkyňa žalobkyne 1/ sa na uvedenom pojednávaní v celom rozsahu pridžala podanej žaloby s tým, že vykonané dokazovanie preukázalo zásahy do existujúceho vecného bremena.

Žalobkyňa 1/ vypovedala, že mala snahu sa dohodnúť už so svokrovcami ohľadne toho, aby jej svokrovci odpredali plochu predstavujúcu prístupovú cestu k jej nehnuteľnosti, pretože po nej si potrebuje priviesť každý rok uhlie, ktorým kúri. Postupne sa spory prehĺbujú, svokrovci začali fyzicky brániť prechodu k ich nehnuteľnostiam iným osobám ako im, dokonca aj priateľom žalobcu 2/, po ktorých vykrikujú. Dokonca, keď mala mladšia dcéra prvé sv. prijímanie, bála sa spraviť pohostenie doma, aby nebol problém. Keď sa ich zastal S.. J., tak svokrovci zaútočili aj na neho a tiež ho slovné napadli. Slovné zasiahli aj do policajtov, ktorých tam privolali. Tiež uviedla, že zo strany žalovaných nedochádza k žiadnym zásahom. K týmto zásahom dochádza len zo strany svokrovcov a myslí si, že žalovaní by mali týmto dohovoriť. Svokrovci so švagrinou - žalovanou 1/ žijú pod jednou strechou a svokor O. K. je veľmi panovačný, čo vie aj z vlastnej skúsenosti, lebo spočiatku s jej nebohým manželom bývali pri svokrovcoch a boli z toho problémy, hoci tam mali samostatnú domácnosť. Po smrti manžela sa na určitý čas presťahovala z domu súp. č. XXX postaveného na parc. č. 214/28 k. ú. K. D. a bývala v bytovke na D., lebo to nemohla už psychicky vydržať a potrebovala klud, lebo študovala. Znova začala užívať predmetnú nehnuteľnosť asi 2 - 3 roky dozadu. Nevie, čo má robiť. Svoje deti voči svokrovcom nehucká. Naopak, svokrovci jej deti a ich kamarátov vyhadzujú. Opakovane bola u nich aj hliadka polície a nič sa nevyriešilo. Len sú tam samé nadávky jej a jej deťom, ako ich dochrámu a podobne. Keď chcela dcéra A. prejsť so psíkom, ktorého našli a začali sa o neho starať a viedla ho na vodítku, tak svokra ho začala naháňať a tak ho dcéra musela zobrať na ruky a vrátila sa naspäť. Svokrovci majú konflikty aj s inými - p. S.. K. J., ktorý je susedom hneď vedľa, so U. J., ktorá je tiež susedou. Svokra jej povedala, že návštevy si má vybavovať

na bráne. Jej mama u nej už nebola dva roky. Mali jej prísť vymeniť skrinky od digi satelitnej televízie a tí pracovníci museli prejsť popri potoku, lebo inak by bol problém. Keď prišli geodeti, tak zavolať svokor na nich príslušníkov. Pokiaľ sa vyjadrili v písomnom vyjadrení žalovaní, že mala prevážať návštevy, tak išlo o prevoz jej známej, ktorá mala 84 rokov a už nežije a ešte pred smrťou mala pranie vidieť, kde býva a ešte chcela ísť do kostola, lebo tam nebola dva roky. Je pravdou, že ju previezla k nim domov. Potvrdila, že žalovaný 2/ v danom mieste nebyva a nebyva tam ani jeho priateľka. Ona so žalovanou 1/ nekomunikuje. Každý z nich má svoj vlastný život. Pokiaľ žalovaná 1/ žije v jednom dome bohužiaľ musí počúvať jej svokrovcov - svojich rodičov. Keby sa rodičia žalovaných správali k jej deťom slušne, jej deti by si nikdy nedovolili vyjadriť sa na ich adresu neslušne, lebo sú slušne vychované.

Žalobca 2/ vypovedal, že zo strany O. a K. K. neustále čelia verbálnym útokom na svoje osoby. Bol nimi pomenovaný, že je cigáň. Dokonca O. K. bránil aj jemu v prechode, keď išiel do práce a kvôli tomuto konfliktu omeškal autobus. Už tam teraz nebyva, keď aj táto situácia prispela k tomu, že sa odsťahoval a býva teraz aj s priateľkou na D.. V súčasnosti v domovej nehnuteľnosti na parc. č. 214/28 býva žalobkyňa 1/ spolu s maloletými žalobkyňami 3/ a 4/. Potvrdil, že so žalovanými 1/ a 2/ na danom mieste nie sú žiadne konflikty. Už si vytvoril určitú imunitu voči verbálnym útokom rodičov žalovaných 1/ a 2/. Skôr ho mrzí, že jeho sestry, ktoré sú ešte len deti, musia čeliť ich nadávkam. Daná situácia strpčuje praktické užívanie nehnuteľností, ktoré spoluvlastní. Mama potrebuje doviešť domov uhlie a voziť to na fúriku je problém.

Žalovaná 1/ žiadala žalobu zamietnuť. Vypovedala, že ona žalobcom, ich blízkej rodine a ani nikomu inému nikdy a nijakým spôsobom nebránila v prechode a výkone vecného bremena cez pozemky, ktorých je spoluvlastníčkou. So žalobkyňou 1/ nekomunikuje od smrti jej brata a má k tomu vážny dôvod. Býva v rodinnom dome s.č. XX, spolu s jej dcérou Q. J. a vnučkou R., ktorá má 16 rokov a tiež v tom dome bývajú aj jej rodičia K. K. a O. K.. Ona má samostatnú domácnosť, dcéra s vnučkou majú spolu samostatnú domácnosť a tiež samostatnú domácnosť majú aj jej rodičia. Všetci majú aj samostatné vchody do priestorov domu s.č. XX, ktoré užívajú. Nikdy nebola priamym účastníkom konfliktov medzi žalobcami a jej rodičmi, pretože vtedy bola buď v práci alebo nebola doma. Informácie o týchto konfliktoch má len sprostredkované, a to či už od rodičov alebo od dcéry a vnučky. Pokiaľ ide o správanie jej rodičov, myslí si, že ich počínanie má nejakú svoju príčinu. Napríklad, keby deti žalobkyne prechádzali po ploche vymedzenej vecným bremenom tak ako majú prechádzať a nesáli sa. Stalo sa teda, že osoby, ktoré prechádzali k nehnuteľnostiam žalobcov, prechádzali aj mimo rozsahu vymedzeného vecného bremena. Potvrdila, že na danej ploche o šírke 3 metrov sú vysadené jahody a je tam aj vybetónovaný chodník. Jeden chodník je tesne okolo plota o šírke cca 50 cm a v čase, keď sa zriaďovalo vecné bremeno, bol tam len tento chodník. Po čase, keď manžel žalobkyne 1/ postavil dom, tak sa dohodol s rodičmi, že si vybetónujú ešte ďalšiu úzku betónovú koľaj rovnobežnú s betónovým chodníkom popri plote, teda aby mohli prechádzať k svojím nehnuteľnostiam motorovým vozidlom, čo mu bolo umožnené. Keď jej nebohý brat - manžel žalobkyne 1/ začal súkromne podnikáť s drevom a kúpil si také väčšie auto, ktoré malo širší rázvor, než plocha tých dvoch koľají, tak na základe dohody s ich rodičmi došlo k rozšíreniu tej vybudovanej koľaje tak, aby mohol tým autom k svojej dielni prechádzať. Konflikty medzi jej rodičmi a žalobcami boli ešte v čase, keď vlastními predmetných nehnuteľností boli jej rodičia. Nevylúčila, že by mohol byť aj nejaký konflikt aj potom, ale na to si už bližšie nespomína. Teraz už majú možno cca rok pokoj. K narušeniu vzťahov medzi žalobkyňou 1/, jej už nebohým bratom a jej rodičmi došlo vtedy, keď ešte žalobkyňa s manželom bývali v rodinnom dome s.č. XX a žalovaný 2/ sa vtedy rozišiel so svojou priateľkou a nemal kde bývať, pretože dovtedy býval pri nej. Vtedy na požiadanie jej rodičov žalobkyňa 1/ s manželom odmietli uvoľniť jednu z troch izieb, ktorú užívali na prechodný čas v prospech žalovaného 2/, aby mal kde bývať. Takéto nedorozumenia sa aj následne opakovali. Tiež býval občas hluk, keď usporadúvali žalobkyňa s manželom nejaké posedenia a musel ich jej otec chodiť upozorňovať. Dospelo to až do takého štádia, že sa museli odtiaľ odsťahovať. Potvrdila aj existenciu sporu medzi jej rodičmi a S.. K. J. z minulosti, ktorý s týmto vecným bremenom nijako nesúvisí. Deti žalobkyne mali psíka a zajačiky a jej otec ich upozornil, aby dávali pozor, aby zajace nebehali tam, kde nemajú. Chcel ich naviesť na poriadok, aby počistili po nich. Aj žalobkyňa 1/ bráni jej matke v prechode po parcele č. 214/28, keď chce prejsť tadiaľ na urbársky pozemok, kde majú taký altánok a tiež tam chovali sliepky aj oni aj žalobkyňa 1/. Oni tam ešte tie sliepky stále chovajú. Dokonca žalobkyňa 1/ vyhánala aj jej dcéru aj vnučku, z toho altánku, že to je jej. Ten pes, ktorý voľne pobehoval a patril žalobcom, vyskočil aj na jej vnučku. Tie konflikty teraz ustali preto, lebo žalobkyňa 1/ nedáva príčinu vzniku konfliktov. Ona existujúcu dohodu o vecnom bremene neporušila v žiadnom bode.

Žalovaný 2/ žiadal žalobu totálne zamietnuť s tým, že nechápe, prečo tu je. Nikdy žalobcom nebránil v prechode k ich nehnuteľnostiam. So žalobkyňou 1/ nekomunikuje od tragickej smrti jeho brata, ktorý bol manželom žalobkyne 1/. Mal len tohto jedného brata. Je presvedčený, že žalobkyňa 1/ má podiel viny na tom, že tento zomrel. Zdôraznil, že všetky informácie o konfliktoch má len z počutia od jeho rodičov, ktorým nemá dôvod neveriť a nebol ich priamym účastníkom. Podľa neho by sa nikdy nič také, čo sa deje, nestalo, keby žil jeho brat, ktorý žalobkyňu 1/ vždy krotil, lebo sa rozťahuje. Ak by sa dodržiavala zmluva o vecnom bremene tak, ako bola dohodnutá, podľa neho by jeho rodičia nemali zámienku robiť žalobcom nejaké problémy. Potvrdil, že jeho otec má panovačnú povahu, ale napriek tomu si myslí, že ich vychoval dobre. Deti žalobkyne hovoria jeho rodičom nie starký, starká, ale starý a stará. Ak takto hovoria, nemajú to určite zo svojej hlavy, ale niekto ich to určite musel naučiť. Počul, keď žalobkyňa 1/ povedala, že ich zničí. Keby sa žalobcovia a ich návštevy správali slušne a keď prídu, pozdravili a povedali, že niekto z nich ide za niekým, tak by nebol žiadny problém. Keď prišiel frajer žalobkyne 1/, tak správal sa arogantne ako sviňa, jeho rodičov nebral do úvahy. Pokiaľ ide o C. H., myslí si, že to je tiež suseda a tiež, ak by šla za žalobkyňou a povedala jeho rodičom slušne, že kde ide, tak by rodičia jej v ničom nebránili. Jeho rodičia si nepotrebujú vyrábať konflikty. Zajace, ktoré mali žalobcovia, pojedli priesady kapusty jeho mamy.

V rámci vykonaného dokazovania vypočutý svedok O. K. vypovedal, že so žalobkyňou 1/ má taký vzťah, aký si ona vytvorila ku nemu, nerozprávajú sa spolu. Uvedol, že nebráni žalobcom ani ich blízkym príbuzným v prechode cez nehnuteľnosti, kadiaľ majú zriadené vecné bremeno. Žalobkyňa 1/ umožnili prechod, keď potrebovala priviezť pec a keď sa odvážali stolárske stroje. Aj maliari, keď boli, si vozili materiál na svojom aute až k domu. Aj zámočníci na svojom aute prišli až k domu. Akurát žalobkyňa 1/ zabránili, aby prepravila uhlie cez danú časť pozemku, pretože ho dovezli na 7-tonovom aute a tie kofaje, ktoré sú tam vybetónované, majú hrúbku 5 cm, takže, ak by tadiaľ také ťažké auto prešlo, dopadlo by to zle. Nebol problém, kým ešte žil jeho syn. Vždy sa vedeli na všetkom dohodnúť, ale keď sa pomínul, začal byť problém. Ako začali za žalobcom 2/ prakticky dennodenne prechádzať jeho rôzni kamaráti, tak to už nemohli vydržať. Keď ho na to upozornil, tak mu povedal, že on stojí na svojom, že čo od neho chce, a pritom stál v ich záhrade. Vadilo mu, keď si žalobca 2/ šikoval cez ich záhradu 5 nadrogovaných chlapov, ktorí ho chceli biť, keď ich tadiaľ nechcel pustiť a oni mu začali hovoriť, že tadiaľto je prechod a že oni tadiaľ majú právo ísť. Žalobkyňa 1/ raz prišla opitá a začala v záhrade vykrikovať, že chodí tadeto už 10 rokov, že to je jej a že ich zničí. Furt hovorí, že uvidia sa na súde a takéto vyhrážky. Medzi koľajami, kadiaľ majú právo prechádzať, vysadili jahody, ktoré žalobkyňa 1/ vytrhala. Bolo zvláštne, keď priateľka žalobkyne 1/ prišla za žalobkyňou 1/ za jeden deň 8-krát a keď ju na to upozornil, začala hovoriť, že tu je verejný prechod a potom mu povedala, že sme jej to mali prvej povedať, že ona nevedela. Povedali jej, že tadiaľto ona nemá čo chodiť a že si musí od nich pýtať súhlas. Žalobkyňa 1/ ho raz napadla, keď bola opitá tak, že sa musel brániť lopatou. Nevedel uviesť, či jeho syn chcel kúpiť nejakú časť pozemku od J.. Už poldruha roka nemali so žalobcami žiadny konflikt. Žalobca 2/ dobre počul, keď mu policajti hovorili ako sa má správať. Tie konflikty videli aj žalovaní 1/ a 2/ na vlastné oči. Ako predmetné nehnuteľnosti vlastní žalovaní, už žiadne konflikty neboli.

Svedkyňa K. K. vypovedala, že medzi jej deťmi - žalovanými 1/ a 2/ na jednej strane a žalobkyňou 1/ a jej deťmi na strane druhej nie sú žiadne konflikty ohľadne vecného bremena, ktoré bolo zriadené ešte v čase, keď danú nehnuteľnosť vlastnila ona s jej manželom. Problémy sú ale medzi nimi, keďže tam stále bývajú a žalobcami. Každú chvíľu niečo je, pretože žalobkyňa 1/ učí deti proti nim a oni im nadávajú a mrzko sa správajú. To vecné bremeno bolo zriadené len pre majiteľov a nie pre návštevy a kadekoho. Keby sa pýtali, bez všetkého môžu ísť, pustia ich. Ona žalobkyňa 1/, jej deťom, ani ich blízkym príbuzným v prechode nebráni. Je pravdou, že teraz v zime, keď žalobkyňa 4/ A. šla so psíkom, tak jej bránila, aby s tým psom tadiaľ šla, ale napriek tomu prešla. Ona bránila len psovi, nie jej. S tým psíkom kadekoľvek chodí aj po jahodách, jej je to fuk. Od nehnuteľností žalobcov k nehnuteľnostiam, ktoré teraz vlastní žalovaní, nie sú žiadne ploty, sú tam len tuje. Pomedzi ne ten pes prejde a každý deň je ten pes v ich záhrade. Stáva sa, že občas vyskočí na ňu. Nechávajú ho schválne odviazaného. Majú postavený altánok na urbárskom pozemku, ktorý stavali v čase, keď ešte žil manžel žalobkyne 1/. Všetko do toho investovali oni a žalobkyňa 1/ im teraz bráni tam ísť.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluvou o VB, vzniklo od 25.06.1998 vecné bremeno oprávňujúce vlastníkov panujúceho pozemku [parc. KN-C č. 214/28 - orná pôda v tom čase o výmere 237 m², ktorej výmera t.č. (po odčlenení parc. KN-C č. 214/46 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 62 m² s rovnakým vlastníckym režimom ako parc. KN-C č. 214/28) predstavuje 175 m² zapísaného

na LV č. XXXX k. ú. K. D., ktorý aktuálne vlastní žalobkyňa 1/ v podiele 1/2-ice a žalobcovia 2/ až 4/ - každý z nich v podiele 1/6-iny], prechádzať cez zaťažené pozemky (parc. KN-C č. 214/12 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 395 m² a KN-C č. 214/18 - záhrady o výmere 389 m² zapísaných na LV č. XXXX k. ú. K. D., ktorých spoluvlastníkmi na podklade darovacej zmluvy sú od 03.12.2013 žalovaná 1/ v podiele 2/3-in a žalovaný 2/ v podiele 1/3-iny) peši i autom v nevyhnutnej miere za účelom vstupu na panujúci pozemok v rozsahu vyznačenom na geometrickom pláne č. 17810442-113/98. Dané vecné bremeno sa týka plochy zaťažených pozemkov predstavujúcej súvislý pás o šírke 3 m a dĺžke 49 m pozdĺž hranice zaťažených pozemkov s parc. KN-C č. 214/11 a č. 214/19 k. ú. K.Ý. D.. Žalobcovia ako osoby oprávnené z titulu spoluvlastníctva panujúceho pozemku výkonu práv vyplývajúcich zo zmluvne zriadeného vecného bremena, sa žalobou domáhali uloženia povinnosti žalovaným ako spoluvlastníkom zaťažených pozemkov, zdržať sa v žalobnom petite bližšie vymedzených konaní. Daná žaloba má charakter zapieracej žaloby, aká podľa § 126 Občianskeho zákonníka prislúcha vlastníkovi a tiež oprávnenému držiteľovi veci. Predpokladom úspešnosti žaloby takéhoto charakteru, ktorou sa v danom prípade žalobcovia domáhajú poskytnutia ochrany voči ním tvrdeným neoprávneným zásahom (rušeniam) do ich práv ako osôb oprávnených z vecného bremena vo forme zákazu takýchto zásahov, je to, že takéto neoprávnené zásahy boli vykonané zo strany osôb, voči ktorým žaloba smeruje a ich opakovanie hrozí, resp. že ide o neoprávnené zásahy, ktoré stále pretrvávajú.

Už v uznesení z 19.02.2016 č. k. 5C/6/2016-30, právoplatnom dňa 12.03.2016, (ním bol v celom rozsahu zamietnutý návrh žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žalobcovia požadovali uložiť žalovaným povinnosť umožniť žalobcom a osobám s odvodeným právom od práva žalobcov, výkon práva prechodu a prejazdu cez zaťažené pozemky za účelom vstupu na panujúci pozemok v rozsahu vecného bremena určeného v článku II zmluvy o VB, a to v rozsahu vymedzenom GP) súd konštatoval, že žalobcovia nepreukázali danosť jedného z predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia, a to existenciu nevyhnutnosti dočasnej úpravy pomerov účastníkov nimi navrhovaným spôsobom a vhodnosť a primeranosť navrhovaného predbežného opatrenia. V tejto súvislosti súd konštatoval, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (tvoriaceho súčasť podanej žaloby) absentovalo označenie konkrétnych skutkových okolností, z ktorých by mal súd osvedčené, že žalovaní (či obaja alebo len niektorý z nich) skutočne a akým konkrétnym spôsobom (spôsobmi) a odkedy bránia žalobcom napriek zriadenému vecnému bremenu vo výkone práve tých oprávnení (viacerých alebo len niektorého z nich), ktoré zo zriadeného vecného bremena pre žalobcov ako spoluvlastníkov panujúceho pozemku vyplývajú, či šlo o jednorazové alebo opakované bránenie vo výkone a v akých konkrétnych súvislostiach k nemu malo dôjsť, poprípade aj čím žalovaní svoje konanie zdôvodňovali. Také niečo nevyplývalo ani z listinných dokladov pripojených k žalobe, z ktorých nebolo možné vyvodiť danosť žalobcami (len všeobecne, nekonkrétne) tvrdených skutočností, že žalovaní (práve žalovaní) majú, resp. mali žalobcom brániť (nevedno akým spôsobom a či všetkým alebo len niektorým z nich, poprípade ktorým iným konkrétnym osobám) vo výkone práv zodpovedajúcich zriadenému vecnému bremenu v prospech panujúceho pozemku.

Opak z toho, čo bolo uvedené vyššie, nevyplýval ani z dôkazov vykonaných na pojednávaní 18.04.2016. Naopak zo zhodných tvrdení vypočutých žalobcov 1/ a 2/ a žalovaných 1/ a 2/ vyplývalo, že zo strany žalovaných (ani jedného z nich) doposiaľ nedošlo k žiadnemu takému konaniu, ktorým by ktorémukoľvek zo žalobcov (poprípade aj iným osobám vykonávajúcim prechod so súhlasom žalobcov na panujúci pozemok cez zaťažené pozemky) bolo akýmkoľvek spôsobom bránené v prechode. Žiadny zo žalovaných takýto úkon neurobil nielen v období nasledujúcom po tom, ako sa títo stali spoluvlastníkmi zaťažených pozemkov (vlastníctvo k nim nadobudli darom od svojich rodičov O. K. O. K. K. darovacou zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena, ku ktorej bol vklad povolený pod č. V 1406/13 dňa 03.12.2013, t.j. od decembra 2013 do súčasnosti), ale dokonca ani v období predtým. Konkrétne „konflikty“ týkajúce sa aj výkonu práv žalobcov vyplývajúcich z vecného bremena, boli žalobcami tvrdené a sčasti potvrdené aj žalovanými, resp. vypočutými svedkami, akurát medzi žalobcami, resp. niektorým z nich a právnymi predchodcami žalovaných - pôvodnými bezpodielovými spoluvlastníkmi zaťažených nehnuteľností. Vychádzajúc z toho, čo odznelo v priebehu konania, tieto konflikty majú v rozhodujúcej časti svoj pôvod v tragickej smrti brata žalovaných, ktorý bol manželom žalobkyne 1/. Túto žalovaní a ich rodičia dávajú v určitej miere za vinu žalobkyne 1/. Žalobcovia a žalovaní navzájom nekomunikujú a ako už bolo uvedené doposiaľ žiadny zo žalovaných slovne ani fyzicky nikdy nebránil žalobcom, ani iným osobám prechádzajúcich cez zaťažené nehnuteľnosti so súhlasom žalobcov, v možnosti prechodu cez ne. Takéto incidenty, pri ktorých dochádzalo aj k bráneniu v prechode, vznikali výlučne medzi rodičmi

žalovaných na jednej strane a žalobcami, resp. niektorým z nich na strane druhej. Vznikajúce nezhody medzi nimi (naposledy to malo byť pred cca 1,5 rokom) boli riešené aj políciou.

Je potrebné poukázať, že nielen žalobcovia, ale aj rodičia žalovaných majú k zaťaženým pozemkom právo z vecného bremena, ktoré však v prípade rodičov žalovaných pozostáva z práva ich doživotného užívania a pokiaľ ide o domovú nehnuteľnosť súp. č. XXXX postavenom na jednom zo zaťažených pozemkov (parc. KN-C č. 214/12 k. ú. K. D.) aj z práva doživotného bývania v nej. Súčasne rovnakým spôsobom koncipovaným vecným bremenom (čo do rozsahu a spôsobu prechodu) než v prípade vecného bremena zriadeného v prospech panujúceho pozemku zaťažujúceho zaťažené nehnuteľnosti, je súčasne zriadené vecné bremeno v prospech zaťažených pozemkov zaťažujúceho panujúci pozemok, oprávňujúce žalovaných ako spoluvlastníkov zaťažených pozemkov prechádzať cez panujúci pozemok (cez vymedzený 3 m široký pás nadväzujúci na vymedzenú plochu vecného bremena na zaťažených pozemkoch).

S poukazom na vyššie uvedené, keďže vykonané dokazovanie nepreukázalo existenciu akýchkoľvek rušivých zásahov zo strany žalovaných spoluvlastníkov zaťažených pozemkov alebo len niektorého z nich pokiaľ ide o realizáciu práv žalobcov ako spoluvlastníkov panujúceho pozemku vyplývajúcich z vecného bremena zriadeného v prospech panujúceho pozemku, súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

S ohľadom na dôvody, ktoré súd viedli k zamietnutiu žaloby, súd pre nadbytočnosť zamietol návrhy zástupcu žalobkyne na výsluchy svedkov S. K. J. a C. H. a aj návrh na vyžiadanie si spisov z polície, ktoré sa týkali konfliktov medzi žalobcami a rodičmi žalovaných, či nejaké z nich sa týkali aj predmetného vecného bremena. Bolo totiž nesporným medzi účastníkmi a rovnako to vyplynulo aj z výsluchov vypočutých svedkov O. a K. K., že k žiadnym konfliktom a ani k bráneniu práv žalobcov vyplývajúcich z vecného bremena doposiaľ nedošlo a konflikty v danom smere boli akurát medzi rodičmi žalovaných na jednej strane a žalobcami na strane druhej, keď aj rodičom žalovaných svedčí k zaťaženým pozemkom právo vecného bremena spočívajúce v ich doživotnom užívaní. Navrhované dôkazy by potenciálne mohli ozrejmiť len rozsah a charakter konfliktov rodičov žalovaných a žalobcov, čo je však pre právne posúdenie tejto veci nerozhodné.

Na záver súd uvádza, že v danom prípade s ohľadom na pluralitu subjektov majúcich určité práva k zaťaženým pozemkom, či už z titulu vlastníckeho (spoluvlastníckeho) práva (ako najširšieho vecného práva) alebo z titulu vecného práva k cudzej veci vo forme vecného bremena (prislúchajúceho k nim nielen žalobcom, ale aj rodičom žalovaných, dokonca v ich prípade ešte širšie koncipovaným, než v prípade žalobcov) je zvýšená potencialita vzniku kolízií pri realizácii týchto práv (pri strete práv). Pri riešení možných konfliktov by účastníci týchto vzťahov, ak sa chcú vyhnúť zbytočným a dlhotrvajúcim konfliktom, mali mať stále na zreteli ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, s čím súvisí aj otázka aspoň elementárnej slušnosti medzi dotknutými subjektmi.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/, ktorým by inak ako plne úspešným účastníkom prináležal nárok na náhradu vzniknutých trov podľa § 142 ods. 1 O.s.p., právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaní 1/ a 2/ si žiadne trovy neuplatnili a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by žalovaným v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké náklady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).